

Siggi litli og týnda stjarnan

Eitt kvöldið horfði Siggi litli upp í himininn og sá að eina stjörnu vantaði. Hann hugsaði: "Hvar gæti hún verið?"

Siggi ákvað að fara og leita að týndu stjörnunni. Hann tók með sér vasaljós og litla tösku.

Fyrst fór hann til Mánans, sem var mjög góður vinur hans. "Máni, hefur þú séð týndu stjörnuna?" spurði Siggi. Máninn hristi höfuðið og sagði: "Nei, Siggi minn, en ég veit að þú munt finna hana."

Siggi hélt áfram ferðalagi sínu og hitti þá Vindinn. "Vindur, hefur þú flogið framhjá týndu stjörnunni?" Vindurinn svaraði með blíðri rödd: "Ég hef ekki séð hana, en haltu áfram að leita."

Siggi var ekki búinn að gefast upp. Hann gekk og gekk, þangað til hann fann lítið ljós í fjarska. Hann hljóp að ljósinu og fann loks týndu stjörnuna, sem var föst í tré.

"Ég fann þig loksins!" hrópaði Siggi glaður. Hann hjálpaði stjörnunni að losa sig og hún tindraði fallega.

Stjarnan þakkaði Sigga fyrir að hjálpa sér. "Takk, Sigggi minn. Vegna þín get ég skinið á himninum aftur."

Sigggi brosti og horfði upp. Nú var himininn fullur af skínandi stjörnum.

Og Siggi litli gekk heim, glaður og stoltur.